སྲིད་མེད་ཀྱི་བུས་ཞུས་པའི་འཕགས་པ་སྒྱུ་མ་ཆེན་པོ་རྣམ་པར

རྒྱལ་བ་ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་གཟུངས །

NARAYANAPARIPRCCHA

SANSKRIT AND TIBETAN TEXTS

EDITED BY

ANUKUL CHANDRA BANERJEE,

Assistant Lecturer in Pali, Calcutta University

PUBLISHED BY THE

UNIVERSITY OF CALCUTTA

Printed in India
By J. C. Sarkhel at the
CALCUTTA ORIENTAL PRESS Ltd.,
9, Panchanan Ghosh Lane
CALCUTTA

CONTENTS

PREFACE

While going through the *Descriptive Catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Government Collection* by H. P. Śāstrī, 1917, Vol. I, pp. 16-17, I noticed that there was a manuscript entitled *Nārāyaṇaparipṛcchā* in the Royal Asiatic Society of Bengal. It at once reminded me of the three passages cited under the same name by Śāntideva in his *Śikṣāsamuccaya* (ed. C. Bendall), pp. 21, 147, and 189.[1]

1 The passages quoted are given below:—

(*i*) P. 21. न तद्वस्तूपादातव्यं यस्मि[न्][14b]वस्तुनि नास्य त्यागचित्तमुत्पद्यते' न त्यागबुद्धिः क्रमेत' न स परिग्रहः परिग्रहीतव्यो यस्मिन्परिग्रहे नोत्सर्जनचित्तमुत्पादयेत् न स परिवार उपादातव्यो यस्मिन्याचनकैर्याच्यमानस्य परिग्रहबुद्धिरुत्पद्यते। न तद्राज्यमुपादातव्यं न ते भोगा न तद्रत्नमुपादातव्यं यावन्न तत्किञ्चिद्वस्तूपादातव्यं' यस्मिन् वस्तुनि बोधिसत्त्वस्यापरित्यागबुद्धिरुत्पद्यते ॥ अपि तु खलु पुनः कुलपुत्र बोधिसत्वेन सह्रासत्त्वेनैवं चित्तमुत्पादयितव्यं' अयं ममात्मभावः सर्वसत्त्वेभ्यः परित्यक्तः उत्सृष्टः। प्रागेव बाह्यानि वस्तूनि यस्य यस्य सत्त्वस्य येन येन यद्यत्कार्यं भविष्यति तस्मै तस्मै तद्दास्यामि सत्संविद्यमानं हस्तं हस्तार्थिकेभ्यो दास्यामि पादं पादार्थिकेभ्यो नेत्रं नेत्रार्थिकेभ्यो दास्यामि। मासं मांसार्थिकेभ्यः शोणितं शोणितार्थिकेभ्यो मज्जानं मज्जार्थिकेभ्यो ऽङ्गप्रत्यङ्गान्यङ्गप्रत्यङ्गार्थिकेभ्योः शिरः शिरोर्थिकेभ्यः परित्यक्ष्यामि। कः पुनर्वादो बाह्येषु वस्तुषु यदुत धनधान्यजातरूपरजतरत्नाभरणहयगजरथवाहनग्रामनगरनिगमजनपदराष्ट्रराजधानीपत्तनदासीदासकर्मकरपौरुषेयपुत्रदुहितृपरिवारेषु। अपि तु खलु पुनर्यस्य यस्य येन येन यद्यत्कार्यं भविष्यति तस्मै तस्मै सत्त्वाय तत्तद्देयं संविद्यमानं दास्यामि। अशोचन्नविप्रतिसारी अविपाकप्रतिकाङ्क्षी परित्यक्ष्यामि। अनपेक्षो दास्यामि सत्त्वानुग्रहाय सत्त्वकारुण्येन सत्त्वानुकम्पया तेषामेव सत्त्वानां संग्रहाय' यथा मेऽमी सत्त्वाः सं[15a]गृहीता बोधिप्राप्तस्य धर्मजानकाः स्युरिति। पेयालं ॥

नयथापि नाम कुलपुत्र भैषज्यवृक्षस्य मूलतो वा ह्रियमाणस्य गण्डतः शाखातः त्वक्तः पत्रतो वा ह्रियमाणस्य पुष्पतः फलतः सारतो वा ह्रियमाणस्य नैवं भवति विकल्पो । मूलतो मे ह्रियते यावत्सारतो मे ह्रियत इति ॥ अपि तु खलु पुनरविकल्प एव हीनमध्योत्कृष्टानां सत्त्वानां व्याधीनपनयति । एवमेव कुलपुत्र बोधिसत्त्वेन महासत्त्वेनास्मिंश्चातुर्महाभौतिके आत्मभावे भैषज्यसंज्ञोत्पादयितव्या येषां येषां सत्त्वानां येन येनार्थः तत्तदेव मे हरन्तु हस्तं हस्तार्थिनः पादं पादार्थिन इति पूर्ववत् ॥

(*ii*) P. 147. स नात्म[a]हेतोः शीलं रक्षति । न स्वर्गहेतोः । न शक्रत्वहेतोः । न[b] भोगहेतोः । नैश्वर्यहेतोः । न रूपहेतोर्न वर्णहेतोर्न यशोहेतोः । पे ॥ न निरयभयभीतः शीलं रक्षति । पे ॥ एवं न तिर्यग्योनिभय[c]भीतः शीलं रक्षति । अन्यत्र बुद्धनेत्रीप्रतिष्ठापनाय शीलं रक्षति । यावत्सर्वसत्त्वहितसुखयोगक्षेमार्थिकेः शीलं रक्षति ॥ स एवंरूपेण शील-स्कन्धेन समन्वागतो बोधिसत्त्वो दशभिर्धर्मैर्न हीयते । कतमैर्दशभिः । यदुत न चक्रवर्ति-राज्यात्परिहीयते ।[d] तत्र च भवत्यप्रमत्तो बोधिप्रतिकाङ्क्षी बुद्धदर्शनमभिकाङ्क्षते । एवं ब्रह्मत्वाद्बुद्धदर्शनामेयप्रतिलम्भाद्धर्मश्रवणान्न परिहीयते । अनाच्छेद्यप्रति[73a]भानात्सर्वकुशल-धर्मप्रार्थनध्यानान्न परिहीयते ॥ एवं शीलस्कन्धप्रतिष्ठितो बोधिसत्त्वो महासत्त्वः सदा नमस्कृतो भवति देवैः । सदा प्रशंसितो भवति नागैः । सदा नमस्कृतो भवति यक्षैः । सदा पूजितो भवति गन्धर्वैः सदापचायितश्च भवति नागेन्द्रासुरेन्द्रैः । सदा सुमानितश्च भवति ब्राह्मण-क्षत्रियश्रेष्ठिगृहपतिभिः । सदाभिगमनीयश्च भवति पण्डितैः । सदा समन्वाहृतश्च भवति बुद्धैः । शास्तृसंमतश्च भवति सदेवकस्य लोकस्यानुकम्पकश्च भवति सर्वसत्त्वानां ॥ पे । चतस्रो गतीर्न गच्छति । कतमाश्चतस्रो । यदुताक्षणगतिं न गच्छत्यन्यत्र सत्त्वपरिपाकात् । बुद्धशून्यबुद्धक्षेत्रं न गच्छति । मिथ्यादृष्टिकुलोपपत्तिं न गच्छति । सर्वदुर्गतिगतिं न गच्छति ॥

(*iii*) P. 189. तथा हि कुलपुत्राः श्रुतवतः प्रज्ञागमो भवति । प्रज्ञावतः क्लेशप्रशमो भवति । निःक्लेशस्य मारोऽवतारं न लभते ॥

a राज्यं marg. *b* न ब्रह्मत्वहेतोः marg. *c* ०यमलोक० marg.
d न शक्रत्वात् परिहीयते marg.

These beautiful passages on *dāna*, 'charity', *śīla*, 'morality' and *prajñā*, 'wisdom'—the most essential and primary *caryās*, 'practices', of a Bodhisattva led me to undertake an edition of the text. I secured the manuscript through the kind intervention of Mahāmahopādhyāya Professor Vidhushekhar Bhattacharya from the Royal Asiatic Society of Bengal, Calcutta. But to my utter disappointment, on collation I find that the *Nārāyaṇaparipṛcchā* from which passages are cited by Śāntīdeva in his *Śikṣāsamuccaya*, is not the one of which we have the present manuscript. This leads me to the conclusion that there must be another text of the same title which was utilised by Śāntideva.

The present text of the *Nārāyaṇaparipṛcchā* is, however, a short Buddhist *dhāraṇī*. The MS. consists of 3 folios marked 2, 3 and 5 and is written on palm-leaf in Newari characters. It is dated N.S. 481 = 1361 A.D. The leaves are worn out and several words are illegible. Moreover, two leaves i.e., 1 and 4, are there missing. The lacunae have been supplied by me from the Tibetan text (*Kanjur*, Rgyud, Vol. Ba, folios 287b[1]—290a[5] of the Sde.dge edition. *Catalogue of the Tibetan Buddhist Canons* by Hakujuui and others, published by Tohoku Imperial University, Japan, 1934). The Tibetan translation was made by one Śāsanadinakara (Bstan.paḥi.ñin.byed) who procured the Sanskrit original from Nepal in the monastery of Mṅaḥ.ris.dpal.spuṅs in Sde.dge.

The present edition contains both the Sanskrit text and its Tibetan translation. The passages reconstructed with the help of the Tibetan have been put within brackets. In several instances words which are not joined together according to the rules of *sandhi* in the manuscript have been done so in the edition.

As regards the language of the text it may be observed here that there was a class of Buddhist writers of Sanskrit, who paid more attention to meanings than to correct forms. In other words, they cared more for sense than for forms. And the consequence was that their writings abounded in grammatical and other irregularities, for instance :—

The use of (1) Prakrit forms in Sanskrit,
(2) irregular pauses,
(3) words with wrong case-endings,
(4) *sandhis* where not sanctioned by the rules of grammar,
(5) the sonants for the surds and *vice-versa*,
(6) locative for ablative, or genitive for dative,
(7) *ātmanepada* for *parasmaipada* and *vice-versa*,
(8) the singular for the plural and *vice-versa*,
(9) the neuter for the masculine and *vice-versa*,
(10) the inter-change of *ś*, *ṣ* and *s*, and
(11) the inter-change of dental *n* and cerebral *ṇ*.

This Sanskrit is known as Buddhist Sanskrit or Mixed

Sanskrit i.e., partly Sanskrit and partly Prakrit or Middle Indian dialect assimilated to Sanskrit. Our *Nārayanaparipṛccha* is composed in this Mixed Sanskrit.

We know nothing of the author of the text. The colophon is here silent.

The *mantras* in the text are transliterated in Tibetan script in the Xylograph. The difference between the two texts, Sanskrit and Tibetan, is indicated in the foot-notes.

My deep gratitude is due to my revered teacher Mahamahopadhyaya Professor Vidhusekhara Bhattacharya, Asutosh Professor of Sanskrit, Calcutta University. My respectful thanks are also due to the Secretary, Royal Asiatic Society of Bengal, for his kindly lending me the manuscript and to Lama Lobzang Mingyur Dorje, Instructor in Tibetan, Calcutta University, who helped me in various ways in connection with the work.

I take this occasion to record my deep indebtedness to Dr. Syamaprasad Mookerjee, M.A., B.L., D. Litt., M.L.A., Barrister-at-Law, President, Council of Post-Graduate Teaching in Arts, who has most sympathetically fostered Tibetan studies in this University.

The University of Calcutta,
July, 1941.

ANUKUL CHANDRA BANERJEE

INTRODUCTION

It has already been said that the present work is a *dhāraṇī*. The term *dhāraṇī* is synonymous with *rakṣā*, Pāli *parittā*, (Skt. *paritrā*) or *paritta* and Siṃhalese *pirit*, all meaning in fact 'protection.' In Chinese it is called 神 咒 meaning *ṛddhimantra*, *i.e.*, a *mantra* for supernatural power, or a mysterious charm. It is recited or sometimes written on something and put within an amulet to be worn by a person with a view to warding off all sorts of evils. In Ceylon it is publicly recited on certain occasions to counteract the influence of evil spirits (amanussa, bhūta, yakkha, etc.).

Dharaṇīs may be traced in the earliest times even to the Vedas[1]. In the Ṛgveda there is a collection of about 30 magic songs in addition to the marriage benedictions mostly of the nature of magical charms, such as charms averting the evil influence of the spirits on the bride and the bridegroom, and so on. We find there also some of these magic songs chiefly employed in curing diseases, protecting foetus, counteracting the influence of ill-omens and prolonging life, while others are meant for warding off the evil spirits, gaining victory in the battle-field, protection against poison and poisonous insects and the like. The

1 Winternitz: *A History of Indian Literature,* Eng. Tr. Calcutta University, 1927, Vol. II, pp. 380 and 381.

same thing is to be found also in the Atharvaveda which abounds in spells and magic formulas. In the Yajurveda there are numerous syllables and words full of mystical significance such as *svābā*, *vaṣet*, *veṭ*, *vaṭ*, and so on, which are recited in the sacrifices in order to gain the desired end. The utility of such benedictions, incantations and mysterious syllables and words current among the ancient Indians for the attainment of their cherished objects could not be ignored by the Hindus, Buddhists and the like. They were prevalent to such an extent that they have found their place in numerous Mahāyāna texts, and the adherents of the school went so far as not to make any distinction between these *dhāraṇis* and the *sūtras*. Waddel[1] compares the *dhāraṇīs* with the magic formulas of the Nestorian Christains. In Chinese there are 510 *sūtras* in which *dhāraṇīs* are found. Some *dhāraṇīs* in Sanskrit are transliterated in four scripts (Manchu, Chinese, Mongolian and Tibetan), and are collected in the Chinese *Tripiṭaka* being collacted with the Tibetan, and now found in one Book of 80 volumes. *Dhāraṇīs* are found also in the collections of both the *Sūtras* and *Tantras* in the Tibetan *Kanjur*. Besides, Chinese and Tibetan *dhāraṇīs* are translated into various languages of Central Asia such as Uiguric and Khotanese, as have lately been discovered in

1 *Asiatic Quarterly Review*, N.S., I. 1913, p. 293 ff.

Eastern Turkestan and the neighbouring regions. This bears an eloquent testimony to their wide influence, propagation and popularity in the places where Buddhism flourished.

As regards the date of the *dhāraṇīs* it can reasonably be said that as the word *dhāraṇī* is found in a passage of the longer *Sukhāvatīvyūha* which was translated into Chinese in the 2nd century A.D. it is quite evident that the *dhāraṇīs* are as old as the period referred to.

As for the date of the present work the materials at our disposal are so scanty that it is not now possible to determine it with any amount of certainty.

The present text is a *mantra dhāraṇī*, the efficacies of which are described as follows:—

(i) Security against the action of enemies, evil spirits and thieves,

(ii) gaining happiness and fortune in life, and

(iii) gaining the power of recollection of previous births.

We have seen before that a *dhāraṇī* is a mystic *mantra* usually employed for protecting beings from all evils and accidents. When worn in an amulet or frequently recited it makes the wearer or the reciter to gain fortune, success in all kinds of work, fulfilment of the cherished object and mastery over all the evils. Each *dhāraṇī* is preceded by a brief account of the circumstances in

which it was formulated and followed by a detailed description of the benefits to be enjoyed by a person by wearing it in an amulet or hearing it constantly recited. The *mantras* are of the *Tantric* type and full of mystic symbols suited to particular creeds, schools and works.

According to Prof. B. M. B a r u a[1] the literary back-ground of the *mantra dhāraṇīs* to which class belongs the text of the *Nārāyaṇaparipṛcchā*, lies in a few *parittas* contained in the *Pāli Nikāyas*, e.g., *Āṭānāṭiya Suttanta*[2] with its counterpart in the *Mahābhārata*, and the *Moraparitta* in the *Morajātaka*.[3] He says, with the progress of time, as shown in details by him, the Pāli *parittas* grew enormously in their number, so much so, that they formed together a separate collection by the name of *Paritta Saṁgaha*.

Now let us give here a Summary of the present *dhāraṇī*, *Nārayaṇaparipṛcchā*. It is said that once the Exalted Buddha was living in the house of Vaiśravaṇa on the summit of the golden mountain. He delivered there a discourse called *Dharmālokamukha*, 'an Introduction to the light of the Element of Existence', eulogised alike by the gods, the Garuḍas, Kiṇṇaras, Yakṣas and the rest. Once Nārāyaṇa, having been overpowered by the demons, approached the Buddha and said,

1 See *Bauddhapariṇayapaddhati*, Introduction.

2 *Digha Nikāya*, Vol. III, pp. 195 sq.

3 *Jātaka*, ed. Fausböll, Vol. II, pp. 33 sq.

"Oh Lord, take pity on me and kindly give me that charm whereby men, gods, demi-gods, etc., would be free from all evils and gain victory in battle." At this the Lord said to him, "Oh Nārāyaṇa, you know many deceptive artifices and possess sufficient power. Why are you asking me for this?" Then Nārāyaṇa said to Him, "Oh Lord, I have been vanquished by the lord of the demons through his stratagem in battle. Some of the gods died instantly in the battle-field while others fled away in fear of death. So, Lord, kindly teach me that charm out of compassion for me, so that all beings would be victorious in the battle and the pride of the demons also humbled down." The Lord said to him, "Oh Nārāyaṇa, there was, in days of yore, a king named Ratnaśrī in the hill called Rohita in Magadha. Then there was born at that time a Tathāgata named Sarveśvara who was all-enlightened, endowed with supreme knowledge, and a leader of gods and men. I have learnt this charm from that Tathāgata and have explained this to others elaborately. Again, Oh Nārāyaṇa, through the influence of this charm one can have no fear from enemies and thieves, and one gains mastery over all evils and this king too reigned for many hundred years in righteousness through its efficacy. Afterwards he was born as a Bodhisattva called Māndhātṛ and became a monarch in his next birth. He gave away for the good of all beings all his riches due to his perfection in charity in his previous births and the gods, the demi-gods, the Nāgas, men, etc., carried out his orders at his very bidding. After spending sixty four thousand *kalpas* (aeons) thus, he became

a Buddha 'fully enlightened,' unparallel in the world and the teacher of gods in one of his births and was like the king of serpents freed from the fear of the king of birds (Garuḍa). Hence, Oh Nārāyaṇa, learn this charm called *Mahāmāyāvijayavāhinīdhāraṇī* which commences with the words namo 'stvadhvānugatapratiṣṭhitebhyaḥ sarvabuddhabodhisattvebhyaḥ and closes with the words phaṭ phaṭ svāhā (*vide* the text, pp. 3-4). Having learnt this charm, Oh Nārāyaṇa, kindly explain this to others in full. Now this charm being put in five wheels kept in five models of chariots is to be placed in five places of the battle-field. There one is to think of the 'Queen of Secret Sciences' (*Vidyārājñī*) called *Mahāvijayavāhinī*, possessing many hundred thousand forms and hands, three eyes, black-red colour and four bright faces devouring the enemies while staying in this chariot placed in front of the enemy. The king himself is to make a wheel and write this charm in saffron on this in the mid-day and thus he conquers his enemy with his prowess. Such is the efficacy, Oh Nārāyaṇa, of this charm. This charm could be worn by the pure as well as by the impure and even by one observing fast or not. If a man recites this charm thrice daily, he becomes free from five heinous offences, attains happiness and can also recollect his previous births. He devotes all his life for the cause of the good religion and the happiness of the beings and never falls a prey to evils. And moreover, Oh Nārāyaṇa, a noble son, a noble daughter, a monk, a nun, a lay man, a lay woman, a king, a prince or a Brahmin who wears this charm can recollect his or her previous births."

At this Nārāyaṇa got up from his seat and saluted Him with a smiling face saying, "Thou art the Lord of the gods and men and so thou explaineth the true doctrine. I bow down to Thee." Nārāyaṇa again saluted Him saying, "Oh Lord, thou art my Lord," and so saying he went away with this charm.

[नारायणपरिपृच्छा आर्यमहामायाविजयवाहिनी नाम धारणी

नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यः

एवं मया श्रुतमेकस्मिन्समये भगवान् स्वर्णशृङ्गे पर्वताग्रे वैश्रवणस्य गृहे विहरति स्म। तत्र देवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगविद्याधराप्सरःप्रभृतिभिर्बहुभिः स्तुतं धर्मालोकमुखं नाम धर्मपर्यायं देशयति स्म। अथासुरैर्निगृहीतो विनिर्धूतः पराजितस्तेजोहीनो नारायणो येन भगवांस्तेनोपसङ्क्रामदुपसङ्क्रम्य भगवतः पादौ शिरसाऽभिवन्द्यैकान्ते स्थितः ॥ १ ॥

एकान्ते स्थितश्च नारायण एवं प्रार्थयाञ्चक्रे। तदेवं देशयतु भगवान् सर्वज्ञः सर्वदर्शी सर्वसत्त्वानुकम्पकस्तं धर्मपर्यायं यमेते देवनागयक्षराक्षसादयो मनुष्या वा धारयमाणाः संग्रामे महाशूलपातेभ्यो वा सर्वोपद्रवेभ्यो वा सर्ववितर्कविचारेभ्यो वा विजयिनो भविष्यन्ति ॥ २ ॥

भगवानाह] [2a] असि मायाधरस्त्वं नारायण। मायावांस्त्वं महाबलोऽसि। अनेकमायाजालेन सत्त्वान् वञ्चयसि[1]। [किमिह भयात्][2] संग्रामविजयप्रश्नं परिपृच्छसि ॥ ३ ॥

नारायण एवमाह। इह भगवन् कामासुरेन्द्रेणासुरमायाजितोऽहम्। मृता देवाः केचित्पलायिताः[3] केचिद्विध्वंसिताः। ततो[4] देशय भगवन् तं

1 Tib. སླུ་བར་བྱེད་པ ; MS. विध्वंससि.

2 Tib. འདིར་འཇིགས་ནས་༠ ཅི་ཡིན.

3 Tib. पराजिताः (ཕམ་པར་གྱུར).

4 Tib. omits it.

धर्मपर्यायं यदेते सत्त्वा संग्रामविजयिनो भविष्यन्ति। असुरा पराजयिष्यन्ते हीयमानदर्पाश्च परा[5] भविष्यन्ति ॥ ४ ॥

भगवानाह। भूतपूर्वं नारायणातीतेऽध्वनि मगधे रोहितपर्वते रत्नश्रीर्नाम राजा बभूव। तेन कालेन तेन समयेन सर्वेश्वरो नाम तथागतः अर्हन्सम्यक्सम्बुद्धो विद्याचरणसम्पन्नः सुगतो लोकविदनुत्तरः पुरुषदम्यसारथिः देवमनुष्याणां शास्ता भगवान् बुद्धः सम्बभूव ॥ ५ ॥

तस्य भगवतः सर्वेश्वरस्य सकाशाद् मया इमानि महामायावि[2b]जयवाहिनी नाम विद्यामन्त्रपदानि सुगृहीतानि धारितानि च पठितानि अवगतानि अनुमोदितानि परस्य च विस्तरेण सम्प्रकाशितानि। अस्या धारण्याः प्रभावेण नारायण न जातु अग्निभयं न अकुशलभयं न चोरभयं वा भवेत्। वर्षशतसहस्राणि च राज्यं धर्मेण कृत्वा पश्चात्सौख्येन नगरान्नगरान्तरं प्रमोदवनयात्रामिव धारण्याः प्रभावेण गतः[6]। जन्मान्तरे मान्धाता नाम बोधिसत्त्वश्चक्रवर्ती राजा बभूव। [सप्तरत्नसमन्वागतश्च। भुवनत्रितयान्तेष्वाज्ञां प्रचारितवान्। पूर्वं दानपारमितानिष्पन्नतया सर्वसत्त्वेभ्यो हिताय सुखाय च यथाभिलषितं धनं ववर्ष। सर्वसत्त्वसुखकरः सर्वहितकश्च बभूव। तद्यथा नारायणास्या धारण्याः प्रभावेणानेककल्पशतसहस्रदानपारमितया पारिपूरिं चकार। ये च देवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगविद्याधरमनुष्यामनुष्या यथादिशं तिष्ठन्ति न च वैमुख्यं कुर्वन्ति।] [3a]स चतुःषष्टिकल्पसहस्राणि पूर्वं यापयित्वा पश्चादेकस्मिन् जन्मनि गरुडभयान्मुक्तः संस्थितो नागेन्द्र इव अनुत्तरः सम्यक्सम्बुद्धो बुद्धो हि लोकानुत्तरोऽर्हन् देवगुरुर्बभूव ॥ ६ ॥

5 MS. सुरा॰ for परा॰.

6 Tib. गच्छति (རྒྱུ་བར་བྱེད)

तेन नारायण गृहाण[7]त्वं महामायाविजयवाहिनीं नाम धारणीमन्त्रपदाणि । तद्यथा नमोऽस्त्वध्वानुगतप्रतिष्ठितेभ्यः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यः । सर्वमुद्रामन्त्रपदेभ्यः । ॐ माये महामाये महामायाधारणि इयं सा महामायामन्त्रेण महामायारूपेण । भ्रम भ्रम सत्त्वानाञ्च ये विरूधकं चिन्तयन्ति सर्वदुष्टसत्त्वास्तान् भ्रामय भ्रामय[3b]मोहय मोहय मूर्च्छापय मूर्च्छापय मारय मारय विध्वंसय विध्वंसय । मर मर महामाये अललले महामायाजालसहस्रमुखि सहस्रशिरे सहस्रभुजे ज्वलितनेत्रे सर्वतथागतहृदयगर्भे असिधनुपरशुपाशतोमरकनयशक्तिनृमुण्डीहस्ते मुद्गरचक्रहस्ते एह्येहि भगवति सर्वतथागतसत्येन देवर्षिगणसत्येन महामायाविजयवाहिनि स्मर स्मर सर्वतथागतज्ञानरूपेण गच्छ गच्छ सर्वावरणक्षयङ्करि परसैन्यविद्राविणि मोहय मोहय मम सर्वसत्त्वानाञ्च सर्वदुष्टान् । रक्ष रक्ष मां सर्वसत्त्वांश्च[8] यक्ष[9]भयोपद्रवेभ्यः स्वाहा । ॐ महामायाधारणीये स्वाहा । ॐ महामण्डलाधिष्ठिते स्वाहा । ॐ वज्रधरवन्दितपूजितये[10] स्वाहा । ॐ पद्मपाणिप्रियाय स्वाहा । ॐ सर्वदेवनमस्कृते स्वाहा । ॐ मातृगणवन्दितपूजितायै स्वाहा । ॐ जये स्वाहा । [ॐ विजये स्वाहा । ॐ स्वाहा । ॐ अविधिते स्वाहा । ॐ अपराजिते स्वाहा । ॐ मोहनीये स्वाहा । ॐ स्तम्भनाये[11] स्वाहा । ॐ जम्भनीये स्वाहा । ॐ जयन्तिये स्वाहा । ॐ भ्रमणीये स्वाहा । ॐ भ्रमणीये स्वाहा । ॐ सर्वासुरदमनीये स्वाहा । ॐ महाकालवन्दितपूजितायै स्वाहा । ॐ कामरूपिणीये स्वाहा । ॐ मायाराक्षसीये स्वाहा । ॐ रर स्वाहा ।

7 MS. गृह.

8 MS. ०ञ्च०.

9 MS. सत्त्व.

10 Read पूजितायै. See below मातृगणवन्दितपूजितायै.

11 Read स्तम्भनायै. So correct the forms in similar cases.

ॐ रू रू हूं हूं फट् हे हे जये माया भगवति महामायाविजयवाहिनी गृहाण[12] शीघ्रमाविलम्बस्व मम सर्वसत्त्वानांच सर्वकार्यं कुरु कुरु हूं हूं फट् फट् स्वाहा ॥७॥

नारायण गृहीत्वा त्वमेवं महामायाविजयवाहिनीं नाम गुह्यमन्त्रपदानि पठित्वा च परस्य विस्तरेण उपदिश। नारायण अथ तस्मिन् सम्पराये सेनयोरुभयोर्मध्ये पञ्चसु स्थानेषु एतद्धारणीचक्रं रथप्रतिकृतौ युञ्ज्यात्। नारायण उभयोर्मध्ये परसेनाग्रे तस्मिन् रथमध्ये महामायाविजयवाहिनीं नाम विद्याराज्ञीं अनेकशतसहस्र-रूपां अनेकशतसहस्रभुजां त्रिनेत्रां लोहितकृष्णवर्णां दीप्तैश्चतुर्वक्त्रैः परसेनां भक्षयन्तीमिव चिन्तयेत्। स्वयमेव चक्रवर्त्याकारं कृत्वा मध्याह्ने धारणीं कुङ्कुमेन लिखित्वा राजा परस्य च सेनां स्वभावेन मायासदृशेन च्छादयन् विविधेन सारेण विजयी भविष्यति। नारायण अरियोधाः निर्जिताः पराजिताः केचित् मूर्च्छिता भूतले पतन्तीति वदामि। नारायण एवं पतिताश्च दशाकुशलकर्मभिः मार्गोच्छेदाद् ह्रियन्ते। तेषां च जीवितं प्रतिहतफलं न भवति। नारायण ईदृशः प्रभावः प्रशस्ताया धारण्याः। नारायण अपिच कस्यचिदेतानि धारणीमन्त्रपदानि वा शुद्ध्याशुद्ध्या योग्यानि। उपवासेनानुपवासेन वा योग्यानि भवन्ति। प्रतिदिनं त्रिवारमुच्चारयेत्। तेनैव कृतमपि पञ्चानन्तर्यपापराशिं क्षपयित्वा प्राप्तपुण्य-राशिर्जातिस्मरो भवति। सर्वसत्त्वेषु सर्वव्यापिधनोपभोगी कुशलधर्माभिरतोऽ-कुशलविपरीतपातकेषु न भवति।] [5a]यश्च पुनर्नारायण इमां [योग्यां][13] धारणीं धारयमाणः कुलपुत्रो वा कुलदुहिता वा भिक्षुर्वा भिक्षुणी वा उपासको वा उपासिका वा राजा वा राजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा मृतः कालगतः सद्धर्मभाणको[14]

12 Tib. transcription गृहण.

13 Tib. རུང

14 Tib. भासक (སྣང་བ་ཅན་ དུ).

वा दग्धो भस्मीभूतो[15] वा पुनश्च पुरुषो वा स्त्री वा काचित्[16] स्पृशेत् स एव नियतो[17] जातिस्मरो भविष्यति । [ततो][18] बोधिसत्त्वसंवरीयो[19] नारायणः अहो [आश्चर्यमिति][20] कृत्वा शङ्खचक्रगदापुष्पमाल्ययुक्तः [उत्थायासनात्][21] भगवन्तं त्रिःप्रदक्षिणीकृत्य प्रणम्य प्रहसितवदनो भूत्वा भगवन्तं गाथया स्तौति स्म ।

अहो ह्यसुरदेवानां लो[5b]कानां ज्येष्ठ श्रेष्ठो ह्यनुत्तरीकः ।
शिवः शान्तोऽथाग्राह्य[22] लोकातीतो नमोऽस्तु ते[23] ॥
अभावः सर्वधर्माणां भूतधर्मप्रकाशकः ।
धर्माधर्मविमुक्तौस्तौ[24] धर्म सत्य नमोऽस्तु ते ॥ ८॥

15 MS. ऽस्मि च not supported by Tib.

16 Tib. ལ་ལ་ཞིག ; MS. च्छार (?).

17 MS. नियतो (?).

18 Tib. དེ་ནས.

19 Tib. སྡོམ་པ་ལ, MS. सम्वरीये.

20 Tib. ངོ་མཚར ; MS. श्राश्रयं.

21 Tib. སྟན་ལས་ལངས་ནས ; here MS. reads मयनीयं (?).

22 Tib. simply सुगृह्य (ལེགས་ བཟུང་ནས).

23 Tib. here and at the end of the last line of the following śloka adds स्तौमि (བསྟོད་པར་བགྱི).

24 Tib. suggests simply धर्माधर्मविमुक्त (ཆོས་དང་ ཆོས་མིན་ རྣམ་པར་གྲོལ). The reading ०क्तौ स्तौ० can in no way be accepted nor is it supported by Tib. It seems that one may read here ०क्तस्त्वं though not suggested by Tib.

अथ नारायणः भगवन्तं प्रणम्य त्वं [मम विभुः][25] भगवन्निति कृत्वा प्रकान्तोऽभूत् । इदमवोचद् भगवानात्तमनाः ते च देवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुड-किन्नरमहोरग[विद्याधरा[26]]प्सरादयः सा च सर्वावती पर्षत् सदेवमानुषा-सुरगरुडगन्धर्वश्च लोको भगवतो भाषितमभ्यनन्दन्निति ॥ ९ ॥

नारायणपरिपृच्छा आर्यमहामायाविजयवाहिनी नाम धारणी समाप्ता ॥

25 Tib. བདག་གི་ ཁྱབ་བདག.

26 Tib. རིག་པ་ འཛིན་པ.

[287b. 1] ༄༅། །རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ནཱ་རཱ་ཡ་ཎ་པ་རི་པྲྀཙྪཱ་ཨཱརྱ་མཧཱ་མཱ་ཡཱ་
བི་ཛ་ཡ་ བཱ་ཧི་ནཱི་ནཱ་མ་དྷཱ་ར་ཎཱི །

བོད་སྐད་དུ། སྲེད་མེད་ཀྱི་བུས་ཞུས་པ་འཕགས་པ་སྒྱུ་མ་ཆེན་མོ་
རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་གཟུངས །

སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་ སེམས་[2] དཔའ་ཐམས་ཅད་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ ॥

འདི་སྐད་བདག་གིས་ཐོས་པའི་དུས་གཅིག་ན་བཅོམ་ལྡན་འདས་ གསེར་གྱི་དྭ་ ཞེས་བྱ་བའི་ རི་བོའི་ རྩེ་ན་ རྣམ་ཐོས་ཀྱི་བུའི་ཁང་པ་ན་བཞུགས་ཏེ། ལྷ་ དང་ ཀླུ་ དང་ གནོད་སྦྱིན་ དང་ ལྷ་མ་ཡིན་ དང་ ནམ་མཁའ་ལྡིང་ དང་ མིའམ་ཅི་ དང་ ལྟོ་འཕྱེ་[3]ཆེན་པོ་ དང་ རིག་པ་འཛིན་པ་ དང་ ཚ་སྐྱེས་མ་ ལ་སོགས་པ་ མང་པོ་རྣམས་ ཀྱིས་ བསྐོར་པར་བྱེད་པའི་ཚོས་ སྣང་བའི་སྒོ་ ཞེས་བྱ་བའི་ ཆོས་ཀྱི་ རྣམ་གྲངས་ བསྟན་པར་མཛད་དོ། དེ་ནས་ ལྷ་མ་ཡིན་ རྣམས་ཀྱིས་ བཅོམ་པ་ ཕམ་པ་ ཀུན་དུ་ ཉམས་པ་ གཟི་བརྗིད་ཀྱི་སྟོབས་ དམན་པའི་ སྲེད་མེད་ཀྱི་[4]བུ་ གང་ དེ་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ དྲུང་དུ་ ཉེ་བར་འོངས་སོ། །ཉེ་བར་

འོངས་ནས་ ཀྱང་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ཞབས་ གཉིས་ལ་ མགོ་བོས་ མངོན་པར་བཏུད་ནས་ མཐའ་གཅིག་ཏུ་ འདུག་གོ ༎༡

མཐའ་གཅིག་ཏུ་ འདུག་ ནས་ དེ་ཉིད་དུ་ གསོལ་པ། འདི་ལྟར་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ ཐཾད་[5] མཁྱེན་པ་ ཐམས་ཅད་གཟིགས་པ་ སེམས་ཅན་ ཐམས་ཅད་ལ་ རྗེས་སུ་ བརྩེ་བ་ཅན། ཆོས་ཀྱི་ རྣམ་གྲངས་ གང་གིས་ ལྷ་ དང་ ཀླུ་ དང་ གནོད་སྦྱིན་ དང་ སྲིན་པོ་ ལ་སོགས་པ་ རྣམས་སམ་མི་རྣམས་ ཀྱང་ རྡུང་ སྡེ་ གཡུལ་ འཁྲུགས་པའི་ ཚེ་ མཚོན་ཆ་ ཆེན་པོ་ ལྷུང་བའམ་ ཉེ་བར་ འཚེ་[6]བའམ་ རྩོད་པ་ ཐམས་ཅད་ལས་ ཐམས་ཅད་དུ་ རྣམ་པར་ རྒྱལ་བར་འགྱུར་བ་ དེ་ལྟ་བུ་ བསྟན་པར་མཛད་དུ་གསོལ ༎༢

བཅོམ་ལྡན་ འདས་ཀྱིས་ བཀའ་སྩལ་པ། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ་ སྒྱུ་མ་ འཆང་བ་ ཁྱོད། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ་ སྒྱུ་མ་དང་ལྡན་པ། སྟོབས་ཆེན་པོ་ མཆིས་པ་ གཡོ་སྒྱུ་[7] མང་པོས་ སེམས་ཅན་ རྣམས་ སླུ་བར་བྱེད་པ་ ཁྱོད་ འདིར་ འཛིགས་ནས་ གཡུལ་དུ་ རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ འདྲི་ཞིང་ ཡོངས་སུ་ འདྲི་བར་བྱེད་པ་ ཅི་ ཡིན ༎༣

སྲིད་མེད་ཀྱི་བུས་ འདི་སྐད་གསོལ་པ། བཅོམ་ལྡན་འདས

འདོད་པའི་ ལྷ་མ་ཡིན་གྱི་དབང་པོས་ ལྷ་མ་ཡིན་གྱི་སྒྲུས་ འདིར་ བདག་ བཅོམ་[288a.1]སྟེ་། ལྷ་རྣམས་ འགའ་ཞིག་ནི་ འཆི་བར་གྱུར། འགའ་ ཞིག་ ནི་ ཕམ་པར་གྱུར། འགའ་ཞིག་ནི་ བཅོམས་པར་གྱུར་ ལགས་སོ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཆོས་ཀྱི་རྣམ་གྲངས་ གང་གིས་ སེམས་ཅན་རྣམས་ གཡུལ་དུ་ རྣམ་པར་རྒྱལ་བར་བྱེད་པར་འགྱུར་བ། ལྷ་མ་ཡིན་རྣམས་ཕམ་ པར་ བྱེད་[2]པར་འགྱུར་བ། ལྷ་མ་ཡིན་ གྱི་ དྲེགས་པ་སྙིལ་བར་བྱེད་པར་ འགྱུར་བ་ དེ་ལྟ་བུ་ བསྟན་དུ་གསོལ། ༎ ༨

བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ བཀའ་ སྩལ་བ། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ། སྔོན་ བྱུང་བ་ འདས་པའི་དུས་སུ་ མ་ག་དྷཱ་ རོ་ཧི་ཏའི་ རི་ལ་ རིན་ཆེན་དཔལ་ ཞེས་བྱ་བའི་ རྒྱལ་པོ་ བྱུང་ངོ་ ༎ དེའི་ཚེ་ དེའི་དུས་ན་ དེ་བཞིན་[3] གཤེགས་པ་ དགྲ་བཅོམ་པ་ ཡང་དག་པར་ རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ རིག་པ་དང་ ཞབས་སུ་ལྡན་པ་ བདེ་བར་གཤེགས་པ་ འཇིག་རྟེན་མཁྱེན་པ་ བླ་ན་མེད་པ་ སྐྱེས་བུ་འདུལ་བ་ ཁ་ལོ་སྒྱུར་བ་ ལྷ་ དང་ མི་རྣམས་ཀྱི་ སྟོན་པ་ སངས་རྒྱས་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ ཐམས་ཅད་ དབང་ཕྱུག་ཅེས་བྱ་བ་ བྱུང་ངོ་ ༎ ༩

[4]བཅོམ་ལྡན་འདས་ ཐམས་ཅད་ དབང་ཕྱུག་ དེའི་ ཞལ་སྔ་ནས་ སྤྲུ་མ་ ཆེན་པོ་ རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ ཞེས་ བྱ་བའི་ རིག་སྔགས་ཀྱི་ ཚིག་ འདི་རྣམས་ བདག་གིས་ ལེགས་པར་ མནོས་ ཏེ་ འཛིན་པ་ དང་ ཀློག་པ་ དང་ ཀུན་ཆུབ་པ་ དང་ རྗེས་སུ་ ཡི་རང་བར་ བྱས་ཏེ་ གཞན་རྣམས་ལའང་ རྒྱ་ཆེར་ [5]ཡང་དག་པར་ རབ་ཏུ་བསྟན་ཏོ། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ་ གཟུངས་ འདིའི་ མཐུས་ ནམ་དུའང་ དགྲའི་འཇིགས་པ་ མེད་པ་ དང་ མི་འཕྲོད་པའི་འཇིགས་པ་མེད་པ་ དང་ ཆོས་ཀུན་གྱི་ འཇིགས་པའང་ འབྱུང་བ་མེད་པར་ ལོ་ སྟོང་ཕྲག་བརྒྱའི་ བར་དུ་ ཆོས་བཞིན་གྱི་ རྒྱལ་སྲིད་ བྱས་ནས། སྐད་མར་ ཡང་ གྲོང་[6]ཁྱེར་ དང་ གྲོང་ཁྱེར་ གཞན་ དང་ སྐྱེད་མོས་ཚལ་ རྣམས་སུ་ གཟུངས་ཀྱི་མཐུས་ ལྟད་མོ་ བཞིན་དུ་ བདེ་བར་ རྒྱ་བར་བྱེད་དོ॥ སྐྱེ་བ་ བཟེས་ ནས་ སཱ་དྡཱ་དཱ་ ཞེས་བྱ་བའི་ བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ འཁོར་ལོས་སྒྱུར་བའི་རྒྱལ་པོ་ རིན་པོ་ཆེ་ བདུན་ དང་ ཡང་དག་པར་ལྡན་པ། འཇིག་རྟེན་ གསུམ་[7]ཕོ་ མཐའ་དག་ལ་ བཀའི་ཞུང་ བསྒྱུར་བ་ བྱུང་ངོ་॥ སྔོན་དུ་ སྦྱིན་པའི་ ཕ་རོལ་དུ་ཕྱིན་པ་ ན་ཉམས་པས་ སེམས་ཅན་ ཐམས་ཅད་ ལ་

ཛ་ལྟར་ འདུད་པ་ བཞིན་དུ་ ཕན་འདོགས་པར་བྱེད་པའི་ ཕྱིར་ ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་ སྐལ་པ་ཅན་ ནོར་གྱི་རྒྱུན་ འབེབས་པར་བྱེད་པ། སེམས་[288b. 1]ཅན་ ཐམས་ཅད་ བདེ་བར་བྱེད་པ། ཐམས་ཅད་ལ་ ཕན་འདོགས་པར་བྱེད་པ་ བྱུང་ངོ་ ༎ སྲེད་མེད་ཀྱི་བུ། དེ་ལྟར་ གཟུངས་འདིའི་ མཐུས་ བསྐལ་པ་ བརྒྱ་ཕྲག་ མང་པོར་ སྨིན་པའི་ ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པས་ ཚོགས་ ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱས་སོ ༎ གང་ཡང་ ལྷ་ དང་ཀླུ་ དང་ [2]གནོད་སྦྱིན་དང་ དྲི་ཟ་ དང་ ལྷ་མ་ཡིན་ དང་ ནམ་མཁའ་ལྡིང་དང་ མིའམ་ཅི་ དང་ ལྟོ་འཕྱེ་ཆེན་པོ་ དང་ རིག་འཛིན་ དང་ མི་ དང་མི་མ་ཡིན་པ་རྣམས་ བཀའ་བཞིན་དུ་ གནས་པར་བྱེད་དེ། དེ་རྣམས་བཀའ་ ལས་ ཕྱིར་ཕྱོགས་པར་མི་བྱེད་དོ ༎ བསྐལ་པ་ སྟོང་ ཕྲག་དྲུག་ཅུ་རྩ་བཞི་རྣམས་[3]སུ་ སྔོན་དུ་ཕྱོགས་པར་ བྱས་དེ་ ཕྱི་ནས་སྐྱེ་བ་གཅིག་ཏུ་ མཁའ་ལྡིང་ གི་ འཇིགས་པ་ ལས་ ཐར་བའི་ ཀླུའི་ དབང་པོ་ཡང་དག་པར་ གནས་པ་ བཞིན་དུ་ བླ་ན་མེད་པ་ ཡང་དག་པར་ རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ འཇིག་རྟེན་ན བླ་ན་མེད་པའི་ དགྲ་བཅོམ་པ་ ལྷའི[4]བླ་མར་ གྱུར་ཏོ ༎ ༦

སྲེད་མེད་ཀྱི་བུ། དེའི་ཕྱིར་སྒྲུ་མ་ཆེན་མོ་ རྣམ་པར་ རྒྱལ་བ་

ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ ཞེས་བྱ་བའི་ གཟུངས་སྔགས་ཀྱི་ཚིག་རྣམས་ ཁྱོད་ཀྱིས་ ཟུངས་ཤིག། ཏདྱ་ཐཱ། ནམསྶ་རྦྦཱ་ནུ་ག་ཏ་པྲ་ཏིཥྛི་ཏེ་བྷྱཿ སརྦ་བུདྡྷ་བོ་དྷི་ས་ཏྭེ་བྷྱཿ སརྦ་ཤྲཱ་ཝཱ་མནྡ་པ་[5]རེ་བྷྱཿ ཨོཾ་མཱ་ཡེ་མ་ཧཱ་མཱ་ཡེ་ མཧཱ་མཱ་ཡཱ་དྷཱ་ར་ཎི་ ཨི་ཡཾ་ སཱ་མཧཱ་མཱ་ཡཱ་མནྡེ་ཎ་ མ་ཧཱ་མཱ་ཡཱ་ཏྲཱ་པེ་ཎ། ཧྲཱུ་མ་ ཧྲཱུ་མ་ མ་མ་ སརྦ་སཏྭཱ་ནཱཉྩ་ ཡེ་ བི་རུ་དྡྷཱ་ཀཾ་ ཙིནྟ་ཡནྟི་ སརྦ་དུཥྚ་སཏྭཱ་ནཱཾ་ མ་ཡ་ ཧྲཱུ་མ་ཡ། མོ་ཧ་ཡ་ མོ་ཧ་ཡ། མཙྪཱ་པ་ཡ་མཙྪཱ་པ་ཡ། མཱ་ར་ཡ་ མཱ་ར་ཡ་། བི་[6]དྷྭཾ་ས་ཡ་བི་དྷྭཾ་ས་ཡ། མ་ར་མ་ར་། མཧཱ་མཱ་ཡེ་ ཨ་ལ་ ལ་ལ་ལེ་ མཧཱ་མཱ་ཡཱ་ཛོ་ལ་ས་ཧ་སྲ་སུ་ཁེ་ ས་ཧ་སྲ་ཤི་རེ་ ས་ཧ་སྲ་བྷུ་ཛེ་ཛྭ་ ལི་ཏ་ཏེ་ཏེ་ སརྦ་དུཥྚ་ག་ཏ་ཧྲིད་ཡ་ག་ཏྲེ། ཨ་སི་ཧསྟ་ནུཿ པ་ར་ཤུ་པཱ་ཤ་ད་ མ་ར་ཀ་ན་ ཡ་ཤཀྟི་ཏྲི་སྟཱི་ཧསྟེ་ སུདྒ་ར་ཙཀྲ་ཧསྟེ་ ཨེ་ཧྱེ་ཧི་ བྷ་ག་བ་ཏི། སརྦ་ ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་[7]ས་ཏྱེ་ན་ དེ་བཀྲི་ག་ཙ་ས་ཏྱེ་ན་ མ་ཧཱ་མཱ་ཡཱ་ བི་ཛ་ཡ་ བཱ་ཧི་ནི་ སྨ་ར་ སྨ་ར་ སརྦ་ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་ཛྙཱ་ན་ཙཀྲུ་པེ་ཎ། གརྫ་ གརྫ་ སརྦཱ་བ་ར་ཎ་ ཀྵ་ཡཾ་ཀ་རི་ པ་ར་སཻ་ནྱ་བི་དྲཱ་བི་ཎི་ མོ་ཧ་ཡ་ མོ་ཧ་ཡ་ མ་མ་ སརྦ་སཏྭཱ་ནཱཉྩ་ སརྦ་དུཥྚཱ་ན། རཀྵ་ རཀྵ་ སྭཱཾ་ སརྦ་སཏྭཱཉྩ་ ས་ཀྵ་ཡོ་པ་དྲ་བེ་བྷྱཿ

སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་མ་ཧཱ་མཱ་ཡཱ་དྷཱ་ར་ཎཱི་ཡེ་ [Tib. 289a.1] སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་མ་ཧཱ་མཧྲ་ ལཀྵྨཱི་ཀྵྀ་ཏེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་བཛྲ་དྷཱ་ར་བཛྲེ་ད་ཎྜུ་ཛི་ད་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་པདྨ་ པཱ་ཧི་པྲི་ཡཱ་ཡ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་སརྦ་དེ་བ་ཏ་མ་སྐྲི་ཏེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་སཱ་ཏྲི་ག་ཧ་ བཀྲི་ད་ཎྜུ་ཛི་དཱ་ཡཻ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ཛ་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་བི་ཛ་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ ཧཱུ་ཧཱ། ཨོཾ་ཨ་བི་རྟི་[2]ཏེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ཨ་པ་རཱ་ཛི་ཏེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ མོ་ཧ་ནཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་སྟམྦྷ་ནཱ་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ཛམྦྷ་ནཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ ཛ་ཡ་ནྟི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་བྲཧྨ་ཎཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་བྲཧྨ་ཎཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་སརྦཱ་སུ་ར་ད་མ་ནཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་མཧཱ་ཀཱ་ལ་བཻ་ད་ཎྜུ་ཛཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ཀཱ་མ་རཱུ་པི་ཎཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། [3]ཨོཾ་མཱ་ཡཱ་རཱ་ཀྵཱ་སཱི་ཡེ་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ར་ར་ སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ རུ་ རུ་ རུཾ་ རུཾ་ ཕཊ་ཏེ་ཏེ་ཛ་ཡེ་ མཱ་ཡཱ་ བྷ་ག་བ་ཏི་ མཧཱ་མཱ་ཡཱ་ བི་ཛ་ཡ་ བཱ་ཧི་ནཱི་ གྲི་ཧ་ཎ་ ཤྲཱི་ཀྲྀཥྞཱ་བི་ལམྦཱ་སྦྲ་ མམ་ སརྦ་སཱ་དྷཱ་སརྦཱ་ནཱྃ་ཙ་ ཀཱ་རྻཾ་ ཀུ་རུ་ ཀུ་རུ་ ཧཱུྃ་ ཕཊ་ ཕཊ་ སྭཱ་ཧཱ། ║

སྙིད་མེད་ཀྱི་བུ། འདི་ལྟར་སྒྲུ་མ་ཆེན་མོ་རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ཐོབ་པར་ [4]བྱེད་པ་ ཞེས་བྱ་བའི་ གཟུངས་ ཀྱི་ གསང་སྔགས་ཀྱི་ ཚིག་རྣམས་

ཟངས་ཞིག་ གློགས་ཞིག་ གཞན་རྣམས་ལའང་ རྒྱ་ཆེར་ ཡང་དག་པར་ རབ་ཏུ་ སྟོན་ཅིག། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ། དེ་ནས་གསུལ་འགྲེད་པ་དེའི་ཚེ་དམག་ དཔུང་གཉིས་ཀྱི་ བར་དུ་ གནས་ལྷ་རྣམས་སུ་གཟུངས་ འདིའི་ འཁོར་ལོ་[5] ཞིང་རྟའི་ དབྱིབས་སུ་ སྤྲུར་བར་ བྱའོ།། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ། གང་གི་ཚེ་ གཉིས་ཀའི་ནང་གི་ དབུས་སུ་ ཕ་རོལ་གྱི་དཔུང་ གི་ སྤྱི་བོར་ ཞིང་རྟའི་ དབུས་ དེར་སྐྲུ་མ་ཆེན་མོ་རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་རིག་ པའི་རྒྱལ་མོ་ བརྒྱ་སྟོང་ཕྲག་དུ་མའི་ གཟུགས་དང་བརྒྱ་སྟོང་ཕྲག་དུ་མའི་ ཕྱག་[6]དང་ལྡན་པ་ སྤྱན་གསུམ་པ་དམར་ནག་ འབར་བའི་ ཞལ་བཞི་ རྣམས་ཀྱིས་ ཕ་རོལ་གྱི་ དམག་དཔུང་ ཟ་བར་བྱེད་པ་ བཞིན་དུ་བསམ་པར་ བྱའོ། རང་ཉིད་ འཁོར་ལོས་སྐྲུར་བའི་རྣམ་པར་བྱས་ནས་གདུགས་ལ་ གཟུངས་གུར་གུམ་གྱིས་འབྲི་བར་བྱས་ཏེ་ རྒྱལ་པོ་དང་ཕ་རོལ་གྱི་དམག་ དཔུང་[7]རང་བཞིན་གཅིག་པ་སྐྲུ་མ་ལྟ་བུས་རབ་ཏུ་སྒྲིབ་པར་བྱེད་ཅིང་ སྙིང་ པོ་ དུ་མས་རྒྱལ་བར་འགྱུར་རོ། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ། ཕ་རོལ་གྱི་ དམག་ དཔུང་རྣམས་ བཅོམས་ཞིང་ ཕམ་སྟེ་ ཁ་ཅིག་ ནི་ བཀྲོལ་ ནས་ ས་ གཞི་ལ་ ལྟུང་བར་སྐྲོའོ།། སྲིད་མེད་ཀྱི་བུ། དེ་ལྟར་ལྟུང་བའང་ཇི་ལྟར་

མི་དགེ་བ་ [Tib. 289b. 1] བཅུའི་ ལས་ཀྱི་ ལམ་གྱི་ ཆད་པས་ དྲང་བར་བྱ་བ་སྟེ། དེ་རྣམས་ཀྱི་ འཚོ་བ་ལ་ བར་དུ་ གཅོད་པའི་ འབྲས་བུ་ཅན་ནི་ མ་ཡིན་ནོ༎ སྲེད་མེད་ཀྱི་བུ། བསྔགས་པར་འོས་པའི་ གཟུངས་ཀྱི་ མཐུ་ནི་ དེ་ལྟ་བུའོ༎ སྲེད་མེད་ཀྱི་བུ། ཡང་ གང་ཞིག་ གཟུངས་ སྔགས་ཀྱི་ ཚིག་ འདི་[2]རྣམས་ གཙང་བར་བྱས་པས་ སམ གཙང་བར་མ་བྱས་པས་ཀྱང་ རུང་། བསྲུང་བར་བྱས་པས་སམ་ བསྲུང་བར་མ་བྱས་པས་ཀྱང་ རུང་ ཉི་མ་ སོ་སོ་ལ་ ལན་ གསུམ་དུ་ ཟློད་པར་ བྱེད་པ་ དེ་ཉིད་ ནི་ མཚམས་ མེད་པ་ ལྔ་བྱས་པའང་ སྡིག་པའི་ ཕུང་པོ་ ཟད་པར་བྱས་ནས་ བསོད་ནམས་ཀྱི་ ཕུང་པོ་ ཐོབ་[3]ཅིང་ སྐྱེ་བ་ དྲན་པར་འགྱུར་རོ། སེམས་ཅན་ ཐམས་ཅད་ ཀུན་དུ་ ཁྱབ་པའི་ ནོར་ལ་ ཉེ་བར་ལོངས་སྤྱོད་ཅིང་ དགེ་བའི་ ཆོས་རྣམས་ལ་ མངོན་པར་ དགའ་སྟེ་ མི་དགེ་བ་ ལོག་པར་ལྟུང་བ་རྣམས་ལ ནི་ མ་ཡིན་ནོ། སྲེད་མེད་ཀྱི་བུ། ཡང་ གང་ཞིག་ རིགས་ཀྱི་ བུའམ་ རིགས་ཀྱི་ བུ་མོའམ་[4]དགེ་སློང་ངམ་ དགེ་སློང་མའམ་ དགེ་བསྙེན་ ནམ་ དགེ་བསྙེན་མའམ་ རྒྱལ་པོའམ་ རྒྱལ་པོའི་བུའམ་ བྲམ་ཟེའང་ རུང་ གཟུངས་ འདི་ འཛིན་པར་ བྱེད་པ་ འཆི་བའི་ དུས་ལ་བབ་པ་ན་ དམ་པའི་ ཆོས་ཀྱི་ སྣང་བ་ཅན་དུ་

འགྱུར་ ཞིང་ ཚིག་པའམ་ཐལ་བར་གྱུར་པ་ལའང་ སྐྱེས་པའམ་ བུད་མེད་ གང་ལ་ལ་[5]ཞིག་གིས་ རིག་པར་བགྱིད་པ་ དེ་ཉིད་ ངེས་པར་ སྐྱེ་བ་ དྲན་པར་འགྱུར་རོ ॥ དེ་ནས་ སྲེད་མེད་ཀྱི་བུས་ བྱང་ཆུབ་ སེམས་ དཔའི་ སྒོམ་པ་ལ་ ཀྱི་མའོ་ ཞེས་ ངོ་མཚར་བར་བྱས་ནས་ དུང་ དང་ འཁོར་ལོ་ དང་ དབྱུག་པ་ དང་ མེ་ཏོག་གི་ ཕྲེང་བ་ རྣམས་ བཞག་སྟེ་ སྟན་ལས་ ལངས་ནས་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་[6]ལན་ གསུམ་དུ་ བསྐོར་ཞིང་ ཕྱག་ བྱས་ཏེ་ རབ་ཏུ་ འཛུམ་པ་དང་བཅས་པའི་ བཞིན་གྱིས་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ ལ་ ཚིགས་སུ་ བཅད་པའི་ དབྱངས་ཀྱིས་ བསྟོད་པ །

ཨེ་མ་ ལྷ་དང་ ལྷ་མིན་ འཇིག་རྟེན་གྱི ॥
གཙོ་བོ་ མཆོག་གྱུར་ བླ་ན་མེད་པ་ སྟེ ॥
ཞི་བ་ ཞི་བར་གྱུར་པ་ ལེགས་[7]བཟུང་ནས ॥
འཇིག་རྟེན་ འདས་ལ་ ཕྱག་འཚལ་ བསྟོད་པར་བགྱི ॥
ཆོས་རྣམས་ ཐམས་ཅད་ དངོས་མེད་པར ॥
བྱང་བའི་ ཆོས་ ནི་ རབ་ཏུ་ སྟོན ॥
ཆོས་དང་ ཆོས་མིན་ རྣམ་པར་གྲོལ ॥
ཆོས་བདེན་ ཁྱོད་ལ་ ཕྱག་འཚལ་ བསྟོད ॥ ༨

དེ་ནས་ སྲིད་མེད་ཀྱི་བུས་ [Tib. 290a.1] བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་ རབ་ཏུ་ བཏུད་ནས་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ ཁྱེད་ནི་ བདག་གི་ ཁྱབ་བདག་གོ་ ཞེས་ བྱས་ནས་ སོང་བར་གྱུར་ཏོ ॥ བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ གསུངས་པ་ འདི་ ཐོས་པའི་ ལྷ་དང་ ཀླུ་དང་ གནོད་སྦྱིན་ དང་ དྲི་ཟ་དང་ ལྷ་མ་ཡིན་ དང་ ནམ་མཁའ་ལྡིང་ དང་ [2] མིའམ་ཅི་ དང་ ལྟོ་འཕྱེ་ཆེན་པོ་ དང་ རིག་པ་འཛིན་པ་ དང་ ཆུ་སྐྱེས་མ་ལ་སོགས་པ་ ཐམས་ཅད་དང་ ལྡན་པའི་ འཁོར་ དེ་རྣམས་དང་ ། ལྷ་དང་ མི་དང་ ལྷ་མ་ཡིན་དང་ ནམ་མཁའ་ལྡིང་ དང་ དྲི་ཟར་ བཅས་པའི་ འཇིག་རྟེན་ ཡི་རང་སྟེ་ བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ གསུངས་པ་ལ་ མངོན་པར་བསྟོད་དོ ॥ ༄

[3]སྲིད་མེད་ཀྱི་བུས་ ཞུས་པའི་ འཕགས་པ་ སྒྱུ་མ་ཆེན་པོ་ རྣམ་པར་ རྒྱལ་བ་ ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ ཞེས་བྱ་བའི་ གཟུངས་ རྫོགས་སོ ॥

འདི་ནི་སྔར་ བོད་དུ་ བསྒྱུར་བར་ མ་གྲགས་པའི་ གཟུངས་ རིག་བྱེད་ཀྱི་ ལོ་རྒྱུས་ལ་ བརྟེན་པའི་ ལོག་རྟོག་ སེལ་བྱེད་ ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་སྟེ་རབ་བྱུང་ [4]བཅུ་གསུམ་པའི་ དངོས་པོ་འི་ལོར ། ཛེ་བཙུན་བླ་མ་ དཔལ་ རིག་པ་ འཛིན་པ་ གང་གིས་ ནེ་པཱ་ལའི་ ཡུལ་ནས་རྒྱ་དཔེ་

བཙོལ་དེ་ བསྒྲུར་ དགོས་པའི་ བཀའ་ལུང་ ཏ་ཟམ་བརྒྱུད་ཕེབ་པར་བཏེན་
ལོ་དེའི་ ཁྲུམས་ཟླའི་ ཡར་ཚེས་བཟང་པོར་ མདོ་སྨད་ སྡེ་དགེའི་ མངའ་རིས་
དཔལ་སྤུངས་དགོན་[5]པར་ཆོས་སྨྲ་བ་ བསྟན་པའི་ཉིན་བྱེད་ཀྱིས་ བསྒྲུར་ཅིང་
ཞུས་དེ་ གཏ ན་ལ་ཕབས་ ཤུ་བྷཾ་ ཛ་ཡནྟུ ॥

CORRECTION SLIP

P. ll, 1 read ཇི་ལྟར for ཇ་ལྟར.

,, ,, 12 ,, ཀྱུརེ ,. ཀྱརེ.